

BIULETYN

nr 1

rok szkolny 2024/2025

SPECJALISTYCZNA PORADNIA PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNA DLA DZIECI Z NIEPOWODZENIAMI EDUKACYJNYMI

w Krakowie

ul. Św. Gertrudy 2

www.poradnia-psychologiczna.com

Drodzy Czytelnicy,

Informacje zawarte w Biuletynie naszej Poradni adresowane są przede wszystkim do pedagogów, nauczycieli, wychowawców oraz dyrektorów placówek oświatowych miasta Krakowa.

W niniejszym wydaniu chcemy przypomnieć o obszarach i ogólnych zasadach działania Poradni, kryteriach przyjmowania dzieci i rodziców, jak również poinformować o uruchomionych w tym roku szkolnym zajęciach. Ponadto pragniemy podzielić się z Państwem najważniejszymi wiadomościami na temat dysleksji z uwagi na trwający od 7 do 13 października Europejski Tydzień Świadomości Dysleksji.

Życzymy miłej lektury!

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi w Krakowie jest publiczną placówką oświatowo - wychowawczą, która oferuje pomoc diagnostyczną i postdiagnostyczną dla uczniów krakowskich szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Posiada także doświadczenie w kompleksowym wspomaganiu szkół, oferuje pomoc dla pedagogów, nauczycieli i kadry kierowniczej.

Proponujemy dzieciom specjalistyczną diagnozę psychologiczno - pedagogiczną przyczyn ich trudności w nauce oraz indywidualne i grupowe zajęcia terapeutyczne. Specjaliści udzielają pomocy psychologicznej, pedagogicznej i logopedycznej dzieciom z niepowodzeniami edukacyjnym, których przyczyną są: specyficzne trudności w uczeniu się, inteligencja niższa niż przeciętna, zaburzenia komunikacji językowej (niedokształcenie mowy o typie afazji, jąkanie) oraz trudności adaptacyjne związane z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanymi z wcześniejszym kształceniem za granicą. Priorytetem pracy Poradni jest udzielanie całościowej systemowej pomocy dziecku oraz rodzinie, poprzez diagnozę aktualnymi metodami badawczymi, specjalistyczną terapię prowadzoną od początku edukacji do jej zakończenia.

Nasza Poradnia mieści się przy ul. Św. Gertrudy 2. Zlokalizowana jest na obszarze Dzielnicy I Kraków - Stare Miasto, w samym centrum miasta, przy głównym trakcie komunikacyjnym. Dogodna lokalizacja i łatwość w dojeździe do

Poradni umożliwi szybsze dotarcie dzieci i rodziców na badania i zajęcia z każdego punktu w Krakowie.

W naszej Poradni dzieci przyjmowane są na prośbę rodziców.

Rejestracja odbywa się telefonicznie pod nr tel.: 12 4224383 oraz 660-637-312 od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 18.00.

Kryteria przyjmowania dzieci:

- dzieci przejawiające trudności w nauce o dużym nasileniu;
- dzieci z zaburzoną komunikacją językową;
- dzieci przybywające z zagranicy i z mniejszości narodowych.

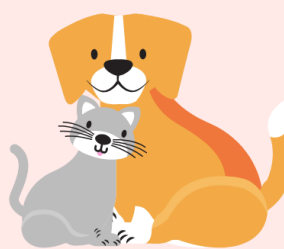
Rodzic zgłaszający się na konsultację powinien przynieść:

- opinię ze szkoły – od wychowawcy dziecka lub nauczycieli uczących;
- świadectwa szkolne;
- PESEL dziecka;
- dokumentację wcześniejszych badań psychologicznych, pedagogicznych i logopedycznych;
- dokumentację badań medycznych, jeżeli dziecko pozostaje w specjalistycznej opiece lekarskiej;
- zeszyty przedmiotowe i prace pisemne dziecka.

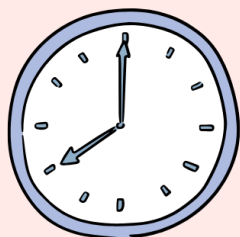
Kilka zasad dobrej współpracy

Prowadź rozmowy telefoniczne poza korytarzem Poradni. Wokół trwają badania i zajęcia terapeutyczne.

Wszyscy kochamy zwierzęta ale dla bezpieczeństwa naszych klientów prosimy zostaw swojego pupila w domu na czas wizyty w Poradni.

Przyjdź punktualnie na umówioną wizytę, to znacznie ułatwi organizację naszej pracy.

Jeżeli możesz oczekuj na dziecko poza terenem Poradni.

Jak co roku na jesień rozpoczynamy nową turę zajęć. Zapisy już się zakończyły. Nasza oferta cieszyła się dużym zainteresowaniem - chętnych jak zwykle było bardzo dużo. W tym roku szkolnym wystartowały:

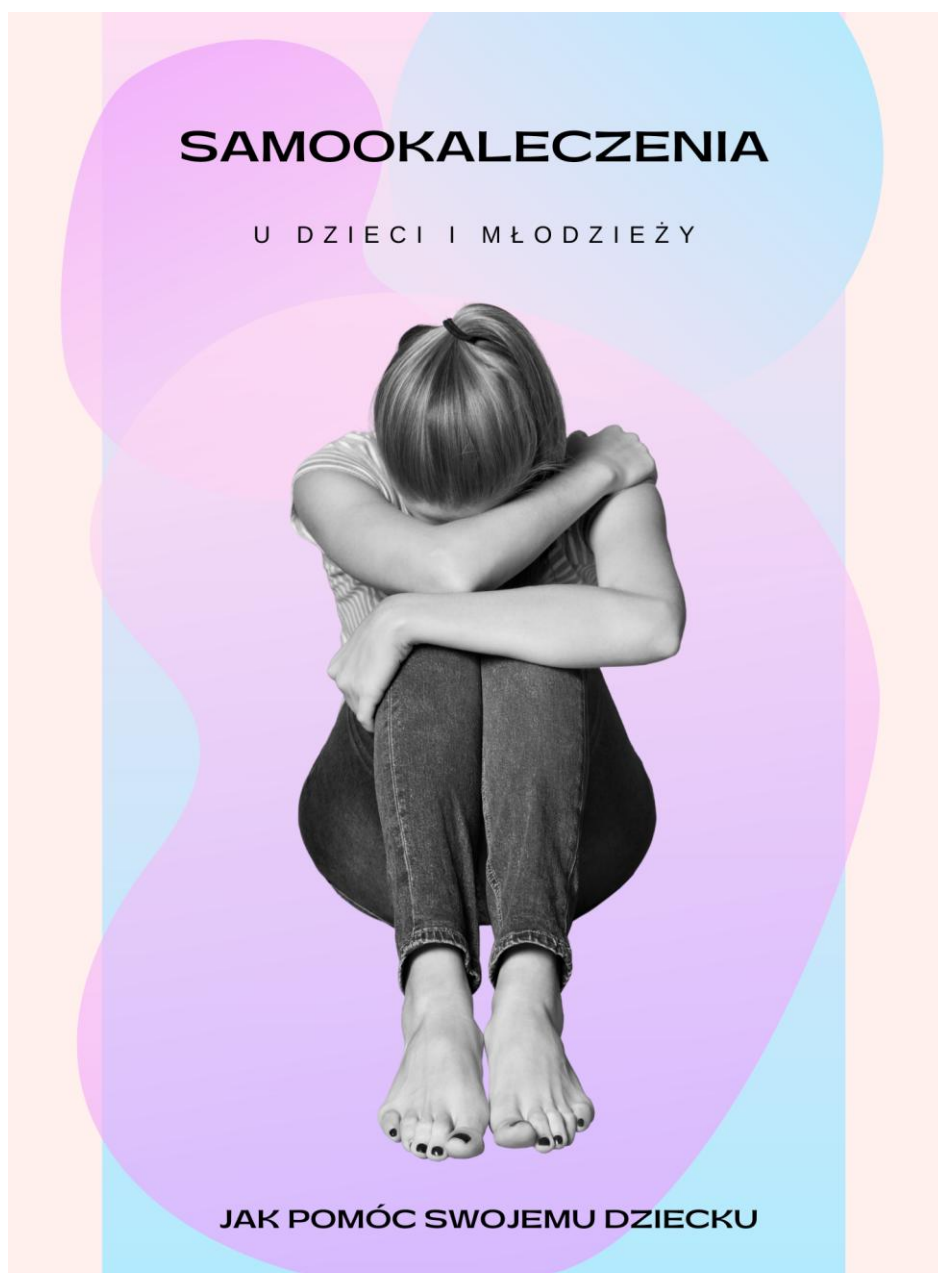
- grupowe zajęcia korekcyjno – kompensacyjne dla dzieci w wieku szkolnym dla uczniów klas IV - VIII szkoły podstawowej ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;
- indywidualne zajęcia korekcyjno – kompensacyjne dla dzieci w różnym wieku dedykowane uczniom ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;
- zajęcia terapeutyczne dla uczennic szkół ponadpodstawowych z nasilonymi trudnościami edukacyjno-emocjonalnymi wynikającymi z głębokiej dysleksji rozwojowej, niedoksztalcenia mowy o typie afazji lub inteligencji poniżej przeciętnej;
- indywidualne zajęcia terapii logopedycznej dla dzieci jękających się
- indywidualne zajęcia terapii logopedycznej dla dzieci z niedoksztalceniem mowy o typie afazji, zaburzeniami komunikacji językowej, dzieci dwu- i wielojęzycznych (dzieci obcokrajowców lub przybywające z zagranicy), a także ze stwierdzoną głęboką dysleksją rozwojową lub ryzykiem dysleksji rozwojowej, które mają nasilone trudności w przebiegu rozwoju mowy i języka;
- grupowe zajęcia o charakterze terapeutycznym z elementami rozwoju mowy i języka dla uczniów klas ósmych szkół podstawowych oraz uczęszczających do szkół średnich, którzy borykają się z trudnościami komunikacyjnymi związanymi z niedoksztalceniem mowy o typie afazji;
- kolorowe słuchanki- zajęcia rytmiczno- muzyczno- ruchowe dla uczniów klas I- III szkoły podstawowej;
- grupowe zajęcia terapeutyczne z wykorzystaniem bębnow djembe dla uczniów, którzy chcą wzmocnić swoją koncentrację i pamięć, pozbyć się napięcia emocjonalnego nagromadzonego po całym dniu w szkole, nauczyć się prostych rytmów, a także poczuć się pewniej w grupie rówieśniczej;
- indywidualne zajęcia rozwijające: jak uczyć się szybko i skutecznie? dla uczniów klas

VIII szkoły podstawowej oraz szkół ponadpodstawowych z niepowodzeniami edukacyjnymi, którzy mają poczucie, że wyniki i oceny, jakie osiągają są nieadekwatne do ilości czasu poświęconego na naukę;

- indywidualne zajęcia terapeutyczne metodą Warnkego (trening wzrokowo- słuchowo- motoryczny) dla dzieci ze szkół podstawowych i ponadpodstawowych z trudnościami w nauce, problemami w nauce czytania i pisania, dysleksją rozwojową (oraz dzieci z grupy ryzyka), z zaburzeniami przetwarzania słuchowego, trudnościami w koncentracji i zapamiętywaniu podczas pracy wśród z zakłócających dźwięków;
- TURbulencje - trening umiejętności rodzicielskich dla rodziców dzieci będących pod opieką naszej Poradni;
- „JA, TY, MY” - zajęcia rozwijające kompetencje społeczno - emocjonalne (TUS) dla uczniów klas I-V szkoły podstawowej, którzy chcą lepiej poznać samych siebie, rozpoznawać i nazywać emocje oraz uczucia, zdobyć umiejętności komunikacji werbalnej i pozawerbalnej, a także nauczyć się lepiej funkcjonować w grupie społecznej i budować trwałe relacje międzyludzkie;
- indywidualne zajęcia psychoedukacyjne dla rodziców „Jak być wspierającym rodzicem?” dla rodziców, którzy chcą skutecznie wychowywać dzieci, nauczyć się rozwiązywać konflikty bez przemocy, mówić tak, aby dzieci ich słuchały i tak słuchać, by dzieci do nich mówiły
- indywidualna terapia oraz wsparcie psychologiczne dla uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych doświadczających trudności emocjonalnych związanych ze zmianami adaptacyjnymi, przeżywających uczucia silnego lęku, smutku, złości, niechęci do szkoły, trudności w kontaktach z rówieśnikami, rodzeństwem oraz w sytuacjach kryzysowych;
- indywidualna terapia oraz wsparcie psychologiczne w języku ukraińskim dla rodziców dzieci w wieku szkolnym, które doświadczyły traumy wojennej w związku z wybuchem konfliktu zbrojnego na Ukrainie;
- indywidualna terapia metodą EEG – Biofeedback dla dzieci i młodzieży w wieku szkolnym badanych lub objętych wcześniej innymi formami pomocy w Poradni;
- dyżur konsultacyjny dla nauczycieli, a także uczniów i rodziców z doświadczeniem migracji oraz przybywających z zagranicy;
- interwencyjny dyżur terapeutyczny dla rodziców i nauczycieli, którzy chcą lepiej zrozumieć problemy emocjonalne i zachowanie dzieci, potrzebują porady psychologicznej, szukają odpowiednich strategii postępowania adekwatnych do zgłoszonego problemu, potrzebują wsparcia psychologa;

📍 Światowy Dzień Zdrowia Psychicznego 📍

Z okazji Światowego Dnia Zdrowia Psychicznego przypadającego 10 października, chcielibyśmy zwrócić uwagę na bardzo poważny i niestety coraz powszechniejszy problem wśród dzieci i młodzieży – samookaleczenia. Zjawisko to dotyka coraz większej liczby młodych osób, a zrozumienie jego przyczyn i rozpoznanie sygnałów ostrzegawczych jest kluczowe w udzieleniu wsparcia. W związku z tym przygotowaliśmy dla Państwa broszurę informacyjną poświęconą temu zagadnieniu, która zawiera cenne wskazówki na temat tego, jak rozmawiać z dziećmi o emocjach, jak reagować na sygnały zagrożenia oraz gdzie szukać pomocy. Serdecznie zachęcamy do zapoznania się z materiałem oraz do udostępniania informacji dalej – razem możemy zadbać o zdrowie psychiczne młodych ludzi!

SAMOOKALECZENIA

są dość często spotykanym sposobem na poradzenie sobie z napięciem – wg. danych Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę z 2018 r. co szósty polski nastolatek w wieku 11-17 lat podejmuje się samookaleczeń.

To zjawisko budzi silne emocje: lęk, złość. Ważne jest jednak by pamiętać, że samouszkodzenia są sygnałem, że młody człowiek zmaga się z trudnościami i to my jako dorośli możemy mu w tym pomóc.

SAMOUSZKODZENIE

to zamierzone, przeprowadzone z własnej woli i stanowiące niewielkie zagrożenie życia uszkodzenie własnego ciała, które nie jest akceptowane społecznie, a jest wykonywane w celu zmniejszenia dyskomfortu psychicznego i zakomunikowania o nim (Walsh 2014). Mogą przybierać różne formy, np. cięcie się, przypalenia i oparzenia ciała, wrywanie włosów, uderzanie się o ścianę itp.

Działania te są zaliczane do zachowań autoagresywnych. Zadawanie sobie bólu jest próbą poradzenia sobie z silnymi emocjami, a nie sposobem na odebranie sobie życia.

DLACZEGO NASTOLATKI SIĘ OKALECZAJĄ?

Przyczyn może być kilka. Oto niektóre z nich:

- **Rozładowanie napięcia**

Czasami wewnętrzne napięcie jest tak duże, że nie sposób wytrzymać. Jeżeli osoba nie umie sobie radzić z silnymi emocjami, samookaleczenia stają się sposobem na chwilową ulgę – odwracają one uwagę od cierpienia psychicznego poprzez ból fizyczny.

- **Próba odzyskania kontroli**

Gdy w życiu młodej osoby jest zbyt dużo czynników, nad którymi nie sposób zapanować, może ona szukać obszarów, na które ma wpływ. Takim obszarem może być własne ciało.

- **Ukaranie siebie**

Samookaleczenia mogą być sposobem na pozbycie się poczucia winy, spowodowanego różnymi czynnikami (np. obniżoną samooceną, trudnymi relacjami z otoczeniem).

- **Pokazywanie cierpienia**

Nastolatki w taki sposób mogą komunikować o swoim cierpieniu. Możemy traktować samookaleczenia jako niewerbalny sygnał: „Jest mi źle”, „Jestem sam(a)”, „Nie radzę sobie”.

JAK REAGOWAĆ?

Gdy zauważamy ślady samookaleczeń, ważne jest, aby **zachować spokój**. Oczywiście takie zachowania mogą przerażać, wywoływać strach, a niekiedy i złość, jednak reakcja bliskich ma duży wpływ na stan psychiczny nastolatka. **Spokojna reakcja** pomoże dziecku otworzyć się na rozmowę i wzmocnić zaufanie.

Szczera rozmowa o niepokojących zachowaniach pomaga obniżyć napięcie u nastolatka, daje poczucie zrozumienia i akceptacji. Rozpocząć taką rozmowę pomoże nazwanie zaobserwowanego zachowania, własnych emocji i prośba o pomoc w zrozumieniu sytuacji, np.: "Zauważyłam rany na twoich nadgarstkach. Zaniepokoiłam się, bo myślę, że może świadczą one o tym, że przeżywasz trudny okres. Powiedz, proszę, co się dzieje. Porozmawiajmy o tym".

Ważne jest **uważne i empatyczne słuchanie** bez oceniania, obwiniania i przerywania. To da dziecku poczucie tego, że jest słuchane, a problemy, z którymi się boryka, są traktowane na poważnie.

Nastolatek nie musi być gotowy na rozmowę.

W takiej sytuacji zamiast wywierania presji, komunikowania rozczarowania i urazy, warto poszukać w sobie cierpliwości, życzliwości. W takiej sytuacji można powiedzieć: "Czasami niełatwo mówić o swoich trudnościach. Jeśli chcesz, możemy porozmawiać, kiedy będziesz w lepszym nastroju. Martwię się o ciebie i zależy mi na tym, aby jak najszybciej było ci lepiej".

Kolejnym krokiem jest **zaoferowanie pomocy i wsparcia**. Bezpieczna atmosfera w domu, cierpliwość, rozmowy o zdrowych sposobach radzenia sobie z emocjami mogą mieć duży wpływ na poprawę stanu dziecka. Wspólnie z dzieckiem poszukajcie specjalisty (psychologa lub psychoterapeuty), który pomoże nastolatkowi zrozumieć i poradzić sobie z emocjami prowadzącymi do samouszkodzeń.

CZEGO UNIKAĆ?

Podczas rozmowy z nastolatkiem ważne jest, by unikać zwrotów typu:

- **„Chcesz tylko zwrócić na siebie uwagę”, „Przestań dramatyzować”**. Takie komentarze mogą spowodować, że dziecko poczuje się niezrozumiane i osamotnione.
- **„Co ty narobiłeś?!”. Takie stwierdzenia powodują pogłębienie poczucia winy i wstydu.**
- **„Przestań narzekać”, „Wiele osób na świecie przeżywa gorsze rzeczy”**. Takie komentarze sprawiają, że nastolatek czuje się odrzucony.
- **„Jeśli będziesz to robić, to mnie załamiesz”, „Obiecaj mi, że więcej nie zrobisz sobie krzywdy”**. Takie wypowiedzi mogą spowodować, że dziecko zamknie się na rozmowę i przestanie zwracać się o wsparcie.
- **„Pokaż swoje ręce, nogi, brzuch, bo muszę sprawdzić, czy znowu się nie pociąłeś”**. Systematyczne pilnowanie i kontrolowanie wzmacnia napięcie nastolatka -> zatacza się błędne koło.

Natychmiastowe wyeliminowanie samookaleczeń jest zazwyczaj niemożliwe. W niektórych przypadkach może to również przynieść szkody - jeśli nastolatki nie mają innego sposobu radzenia sobie z psychicznym dyskomfortem, mogą poczuć się jeszcze bardziej bezradne i przytłoczone swoimi emocjami oraz problemami.

Samookaleczenia to sygnał, że nastolatek potrzebuje pomocy. Nie zostawiaj go samego z tym problemem. Zwróć się po profesjonalną pomoc jak najszybciej.

116 111

CAŁODOBOWY ANONIMOWY TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

800 12 12 12

TELEFON ZAUFANIA RZECZNIK PRAW DZIECKA (POMOC PRAWNA I PSYCHOLOGICZNA DLA DZIECI ORAZ ICH OPIEKUNÓW)

Opracowała: Yulia Shilenko
Grafika: Małgorzata Karakuszka-Baran

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi
w Krakowie

1. Dysleksja to nie tylko trudności w czytaniu

- Często uważa się, że dysleksja dotyczy wyłącznie problemów z czytaniem, ale to znacznie szersze zjawisko. Może wpływać również na pisanie, ortografię, a nawet matematykę i organizację pracy.

2. Dysleksja nie ma związku z inteligencją

- Osoby z dysleksją mogą mieć bardzo wysoką inteligencję i odnosić ogromne sukcesy w różnych dziedzinach. Znane osoby z dysleksją to m.in. Albert Einstein, Leonardo da Vinci, Agatha Christie czy Steven Spielberg.

3. Dysleksja jest powszechniejsza, niż się wydaje

- Szacuje się, że około 10-15% populacji może mieć dysleksję, choć stopień jej nasilenia różni się w zależności od osoby.

4. Nie tylko dzieci mają dysleksję

- Choć dysleksja najczęściej jest diagnozowana w dzieciństwie, to dorośli również mogą z nią zmagać się przez całe życie. Odpowiednia pomoc na wczesnym etapie edukacji może znacząco poprawić codzienne funkcjonowanie.

5. Dysleksja może wpływać na pamięć roboczą

- Osoby z dysleksją często mają trudności z tzw. pamięcią roboczą, co oznacza, że mogą mieć problem z zapamiętywaniem wielu instrukcji naraz lub z przetwarzaniem informacji na bieżąco.

6. Dysleksja może sprzyjać kreatywności

- Niektóre badania sugerują, że osoby z dysleksją mają często bardziej rozwinięte myślenie przestrzenne i twórcze, co może prowadzić do sukcesów w takich dziedzinach jak sztuka, architektura czy projektowanie.

7. Wczesne rozpoznanie jest kluczem do sukcesu

- Im wcześniej dysleksja zostanie zdiagnozowana, tym szybciej można wdrożyć odpowiednie strategie nauczania. Specjalne metody dydaktyczne, takie jak multisensoryczne podejście, mogą znacząco poprawić wyniki w nauce.

8. Technologia może pomóc

- Współczesna technologia oferuje wiele narzędzi wspomagających osoby z dysleksją. Aplikacje do rozpoznawania mowy, programy do zamiany tekstu na mowę czy korektory ortograficzne mogą ułatwiać naukę i codzienne życie.

9. Niektóre osoby z dysleksją mogą "widzieć" litery w inny sposób

- Niektórzy uczniowie z dysleksją zgłaszają, że litery mogą „tańczyć”, przemieszczać się lub wydawać się nieostre. To może być jeden z powodów, dla których czytanie sprawia im trudność.

10. Szkoły są coraz lepiej przygotowane do wsparcia uczniów z dysleksją

- W Polsce oraz wielu innych krajach coraz więcej szkół oferuje indywidualne podejście do uczniów z dysleksją, zapewniając dodatkowy czas na egzaminach, indywidualne plany nauczania czy pomoc specjalistyczną.

Dysleksja to nie przeszkoda w osiąganiu sukcesów, a odpowiednie wsparcie może sprawić, że uczniowie z dysleksją odnajdą swoje mocne strony i pasje.

Dysleksja oraz inne specyficzne trudności w nauce to zagadnienia, które dotyczą coraz większej liczby dzieci w wieku szkolnym. Wielu rodziców zadaje sobie pytanie: jak rozpoznać te trudności u swojego dziecka? Wczesna diagnoza oraz odpowiednie wsparcie mogą odegrać kluczową rolę w rozwoju i edukacji dzieci z tego typu wyzwaniami.

W artykule omówimy objawy, które mogą wskazywać na ryzyko dysleksji oraz innych specyficznych trudności edukacyjnych, a także podpowiemy, jak rodzice mogą wspierać swoje dzieci w procesie nauki. Celem jest lepsze zrozumienie tych zjawisk i zapewnienie dzieciom odpowiednich narzędzi, aby mogły osiągać swoje cele, niezależnie od trudności,

z którymi się mierzą. Wspólnie możemy wspierać nasze dzieci w drodze do sukcesu, zrozumienia i akceptacji.

Zapraszamy do lektury i współpracy na drodze wspierania edukacyjnego rozwoju każdego dziecka!

I. Ryzyko Dysleksji: Jak je rozpoznać?

1. Czym jest ryzyko dysleksji?

Ryzyko dysleksji oznacza, że dziecko może w przyszłości mieć trudności z nauką czytania i pisania. Im wcześniej zauważymy pewne objawy, tym łatwiej będzie dziecku pomóc.

2. Jakie są czynniki ryzyka?

Genetyka:

Dysleksja może być dziedziczna. Jeśli w rodzinie ktoś miał problemy z czytaniem i pisaniem, istnieje większe ryzyko, że dziecko również może mieć trudności.

Problemy z rozwojem mowy:

Dzieci, które wolniej uczą się mówić, mogą mieć większe ryzyko dysleksji. Jeśli dziecko w wieku przedszkolnym ma trudności z wypowiedzaniem słów, budowaniem zdań lub wolniej poznaje nowe słowa, warto zwrócić na to uwagę.

Trudności z nauką liter i dźwięków:

Jeśli dziecko w wieku przedszkolnym ma problemy z rozpoznawaniem liter alfabetu, kojarzeniem ich z dźwiękami oraz rymowaniem, może to być wczesny sygnał dysleksji.

Zaburzenia koncentracji i pamięci:

Dzieci z ryzykiem dysleksji mogą mieć problemy z koncentracją na zadaniach związanych z językiem oraz trudności z zapamiętywaniem nowo poznanych słów, liter czy dźwięków.

3. Wczesne objawy u dzieci w wieku szkolnym:

Trudności w nauce czytania

- Wolne tempo nauki czytania
 - Częste błędy przy czytaniu na głos (np. przekręcanie liter, pomijanie sylab)
 - Problemy z rozumieniem przeczytanego tekstu
-

Problemy z pisaniem

- Zamiana liter w wyrazach (np. "b" zamiast "d", "p" zamiast "b")
 - Trudności w zapamiętywaniu kształtu liter
 - Niezrozumiała, niekształtna pisownia
-

Kłopoty z rymowaniem i rytmem

- Trudności z rozpoznawaniem i tworzeniem rymów
 - Problemy z rytmicznym powtarzaniem wierszyków czy piosenek
-

Problemy z pamięcią krótkoterminową

- Trudności z zapamiętywaniem ciągów instrukcji lub kilku elementów (np. kolejności dni tygodnia)
 - Zapominanie prostych słów lub mylenie ich znaczenia
-

Niezgrabność w wykonywaniu zadań motorycznych

- Trudności z koordynacją ruchową (np. wiązanie butów, zapinanie guzików)
 - Problemy z rysowaniem i kolorowaniem w obrębie konturów
-

Problemy z koncentracją i uwagą

- Szybkie męczenie się podczas czytania lub pisania
 - Łatwe rozpraszenie się, trudności z utrzymaniem uwagi na zadaniu
-

Opóźniony rozwój mowy

- Późniejsze niż u rówieśników rozpoczęcie mówienia
 - Trudności z wyraźnym wypowiedzianiem niektórych słów
-

4. Co możesz zrobić jako rodzic?

Obserwuj rozwój dziecka:

Zwracaj uwagę na to, jak dziecko radzi sobie z nauką mówienia, czytania i pisania. Jeśli zauważasz niepokojące sygnały, nie czekaj – wcześniej podjęte działania mogą znacznie ułatwić naukę w przyszłości.

Współpracuj ze specjalistami:

Jeśli masz wątpliwości, porozmawiaj z nauczycielem lub terapeutą pedagogicznym. Oni mogą przeprowadzić wstępną diagnozę i doradzić, jak pomóc dziecku.

Codziennie ćwiczenia:

Zabawa słowami, czytanie książek i rozmowy z dzieckiem to świetne sposoby na wspieranie jego rozwoju językowego. Staraj się wprowadzać literki i dźwięki w formie zabawy, aby dziecko czerpało z tego przyjemność.

5. Co dalej?

Jeśli specjaliści potwierdzą ryzyko dysleksji, to warto podjąć kroki, takie jak:

- Zajęcia z terapeutą pedagogicznym
 - Specjalne programy edukacyjne, które pomogą dziecku uczyć się w swoim tempie
 - Korzystanie z dodatkowych materiałów, takich jak książki do słuchania czy interaktywne gry edukacyjne
-

Najważniejsze: Wczesna interwencja i wsparcie mogą zapobiec narastaniu problemów w przyszłości. Rozwój każdego dziecka jest inny, więc nie ma powodów do paniki – kluczowa jest cierpliwość i działanie krok po kroku.

II. Specyficzne trudności w uczeniu się o charakterze dysleksji, dysortografii i dysgrafii

1. Dysleksja: Co to jest?

Definicja: Dysleksja to specyficzne trudności w nauce czytania i pisania. Dziecko może mieć problem z rozpoznawaniem liter, ich brzmieniem oraz łączeniem w słowa.

Typowe objawy:

- Trudności z czytaniem na głos, nawet prostych słów
- Błędne odczytywanie wyrazów, przestawianie liter
- Wolne tempo czytania, często z przerwami i niepewnością

- Problemy z rozumieniem przeczytanych treści

Jak pomóc?

- Czytaj wspólnie z dzieckiem
 - Korzystaj z audiobooków i książek z dużą czcionką
 - Wspieraj dziecko w codziennej pracy nad czytaniem, ale nie wywieraj presji
-

2. Dysortografia: Trudności z pisownią

Definicja: Dysortografia to problem z opanowaniem poprawnej pisowni. Mimo znajomości zasad gramatycznych i ortograficznych, dziecko popełnia błędy.

Typowe objawy:

- Liczne błędy ortograficzne, nawet przy dobrze znanych słowach
- Pomijanie liter, przestawianie lub dodawanie niepotrzebnych znaków
- Brak rozróżniania "ó" i "u", "ż" i "rz" mimo znajomości zasad

Jak pomóc?

- Regularne ćwiczenia ortograficzne w formie gier i zabaw
 - Korzystanie z programów komputerowych wspierających naukę pisania
 - Cierpliwość – błędy to część procesu nauki
-

3. Dysgrafia: Problemy z pisaniem ręcznym

Definicja: Dysgrafia to trudności związane z ręcznym pisaniem, szczególnie z kształtem liter oraz estetyką pisma.

Typowe objawy:

- Nierówne, nieczytelne pismo
- Zbyt mocne lub zbyt słabe naciskanie ołówka/długopisu
- Ból ręki podczas pisania, zmęczenie
- Wolne tempo pisania

Jak pomóc?

- Ćwiczenia motoryki małej, np. rysowanie, układanie klocków
 - Korzystanie z zeszytów z szerokimi liniami
 - Zachęcanie do korzystania z komputerów (jeśli pismo ręczne jest dużą trudnością)
-

Wskazówki dla rodziców:

- **Wsparcie emocjonalne:** Dzieci z trudnościami w uczeniu się często czują frustrację. Ważne, aby okazywać cierpliwość i zrozumienie.
- **Współpraca ze szkołą:** Warto być w stałym kontakcie z nauczycielem i specjalistami szkolnymi, aby zapewnić dziecku odpowiednie wsparcie.
- **Dostosowanie warunków nauki:** Stworzenie cichego, spokojnego miejsca do nauki oraz dzielenie zadań na mniejsze kroki może pomóc dziecku w koncentracji.

**WSZYSTKIEGO NAJLEPSZEGO
Z OKAZJI ŚWIĘTA EDUKACJI
NARODOWEJ**

Z okazji Dnia Nauczyciela składamy wszystkim pedagogom najserdeczniejsze życzenia! Niech każdy dzień przynosi nowe wyzwania, inspiracje oraz radość z pracy z uczniami. Życzymy wielu sukcesów i niegasnącej pasji w wykonywaniu tego wyjątkowego zawodu.

Dyrektor Poradni Małgorzata
Niewodowska wraz z pracownikami

JAK DO NAS DOTRZEĆ?

TRAMWAJE 6, 8, 10, 13, 18 – przystanek „Św. Gertrudy”
TRAMWAJE 1, 3, 10, 24, 52 – przystanek „Poczta Główna”

*Poradnia czynna od poniedziałku do piątku
w godzinach od 8.00 - 18.00*

ZAPRASZAMY!

Więcej informacji na naszej stronie internetowej
www.poradnia-psychologiczna.com

Biuletyn opracowuje zespół redakcyjny w składzie:

mgr Małgorzata Niewodowska – dyrektor
mgr Ewa Dybowicz- psycholog
mgr Beata Tchorzewska- pedagog
mgr Szymon Rozmus - pedagog
mgr Magdalena Biłan-Brozenbach - psycholog
mgr Patrycja Mikke - psycholog

Adres redakcji:

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna
Dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi
ul. św. Gertrudy 2
31 – 046 Kraków